

[Pagels]

SF foreslår, at man på finansloven afsætter 5 mill kr. til indkøb af nutidskunst. I Venstre er vi ikke uenige i, at der er brug for at få købt værker af nutidskunstnere med henblik på etablering af en samling. Vi ser også gerne, at man kommer i gang med overvejelser om, hvordan disse moderne værker skal udstilles, og vi er positive over for tanker om, at man under en eller anden form opretter et museum for moderne kunst.

Men som ministeren allerede har redegjort for, så er der nedsat en arbejdsgruppe af museums- og kunstfagkyndige, som med udgangspunkt i en vurdering af den nuværende situation skal vurdere behovet for fornyelser, for udbygning og aktivering.

Forslagsstillerne taler om køb af nutidskunst, men man taler i fremsættelsestalen om indkøb af dansk nutidskunst. Men jeg kan forstå af de bemærkninger, der faldt før, at ordet »dansk« måske er kommet ind ved en fejltagelse.

Uanset dette synes vi dog, at vi skal afvente arbejdsgruppens vurdering, før vi kaster os ud i yderligere indkøb på det offentliges regning.

Endelig må vi gøre opmærksom på, at Kulturministeriet har en samlet ramme, og hvis vi øger midlerne til køb af nutidskunst, vil det komme til at ske på bekostning af andre aktiviteter. Man kan altid diskutere prioritering af kulturopgaverne, men vi bør i hvert tilfælde ikke ved vedtagelse af dette forslag foregribe en eventuel omprioritering.

Vi kan altså ikke fra Venstres side støtte beslutningsforslaget, men vi vil gerne udtrykke stor sympati for den tanke, at man sørger for at indkøbe moderne kunst, mens tid er. Det er også vor opfattelse, at dette allerede sker i meget vidt omfang. Først og fremmest vil vi i Venstre afvente de resultater, som arbejdsgruppen nedsat af kulturministeren når frem til, hvad angår behovet for et museum for moderne kunst.

Ingerlise Koefoed (SF):

Alle taler om det, ingen vil gøre noget ved det. Det er det sædvanlige.

Man har talt om et museum for moderne kunst eller for nutidskunst lige siden 1920'erne. Man har haft udvalg siddende, man har haft kloge mennesker til at udtale sig. Alle har altid syntes, det var verdens bedste

idé, men aldrig har nogen kunnet blive enige om, at der også skulle penge til.

Vi har her i sommer været inviteret til præsentation af nogle udmærkede ideer, som Københavns Amt har om et museum for nutidskunst i Brøndby Strandpark. Vi har hørt, der er nogle i Mosede, der har nogle ideer, og vi har hørt, at Statens Museum for Kunst har nogle meget udmærkede ideer om udbygning af museet, så det kunne rumme en samling af nutidskunst og alle de aktiviteter og udstillingsmuligheder, man vil knytte til den samling. Vi hører meget om rammer, man snakker altid om rammer. Man snakker meget lidt om, at en skønne dag står rammerne der måske, og så har man ikke noget at fylde dem ud med.

Grunden til, at vi er kommet med dette beskedne forslag, er, at vi gerne en gang imellem vil foregribe begivenhedernes gang. Vi vil sige: den dag, I får bestemt jer i alle jeres udvalg, i alle jeres snakkeklubber, i alle jeres kaffeklubber til, at nu skal det ske, så har I noget at putte i det. Vi ved jo, at hr. Per Stig Møller har en positiv indstilling til opkøb af kunst. Vi har hørt hr. Bernhard Baunsgaard sige her for ganske nylig i forbindelse med SFs forslag om penge til folkelige kulturaktiviteter, at hr. Bernhard Baunsgaard nu vil støtte musikken, og at han vil støtte indkøb af nutidskunst. Vi glæder os da til at se, at nogle af de ting bliver virkelighed.

Selvfølgelig har vi museer her i landet, som har moderne kunst. Vi har et museum i Ålborg, vi har et i Århus, vi har et i Odense, og vi har Louisiana, som er et meget fint museum med en stor, betydningsfuld samling af udenlandsk kunst, fortrinsvis dækkende en bestemt tidsperiode. Men vi har ikke »museet«. Vi har ikke, som de har i andre lande, et nationalgalleri, der har som forpligtelse at følge udviklingen på den danske og den internationale kunst op, og det kan vi ikke blive ved med at være bekendt.

Det er udmærket, at kulturministeren nu tager sagen op for at undersøge behovet og måske finde frem til, at behovet er dækket med de eksisterende museer. Men hvis det skulle ske, var det så en ulykke, at man var begyndt at købe kunst? Så kunne man da indlemme den kunst i samlingerne på Statens Museum, som er mangelfulde, og som kunne have brug for ekstra ny kunst i sine samlin-